

О.В.Галай

наук.керівник: д.п.н., проф. Коберник О.М.

Уманський державний педагогічний університет

імені Павла Тичини

ПОЛІКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Іноземна мова як навчальний предмет має потужний потенціал для реалізації ряду виховних задач. Мовний аспект є невід'ємним компонентом полікультурної освіти. З огляду на вимоги програми з англійської мови для інститутів та університетів, головними складовими оволодіння іноземною мовою є розуміння рідної та іноземної культур, усвідомлення природи мови, так як вони становлять вагому частину загальної освіти студентської молоді. Тому центральне місце в навчальному процесі поступово займає розвиток у студентів здатності до полікультурного спілкування, тобто до адекватного взаєморозуміння учасників комунікативного акту, які належать до різних національних культур [1; 9].

Полікультурне навчання включає ряд аспектів: лінгвістичні, прагматичні, естетичні, етичними. Для того щоб навчання полікультурної комунікації було дійсно продуктивним, необхідно враховувати всі перераховані вище аспекти в процесі вивчення іноземної мови. Так, лінгвістичні аспекти полікультурного виховання полягають у тому, що уміння визначити вірну модель мовної поведінки в іншомовному середовищі мають ґрунтуватися на знанні особливостей менталітету носіїв мови. Щоб навчитися коректній і адекватній комунікації, необхідно намагатися не перекладати інформацію дослівно, а донести основну думку в конкретній ситуації. Однією з неодмінних умов досягнення такого рівня спілкування іноземною мовою є вміння співвіднести ці особливості з нормами і звичними зворотами рідної мови.

У професійній підготовці вчителя іноземної мови чільне місце має відводитись навчанню мови на тлі полікультурного матеріалу, з використанням автентичних відео- і аудіоматеріалів, неадаптованих текстів.

Але слід зауважити, що будь-які знання, що здобуваються за допомогою іноземної мови, будуть сприйматися лише через призму знань, сформованих у процесі оволодіння рідною культурою. Таким чином, навчання полікультурної комунікації повинно опиратися на базу рідної мови в навчанні, а також взаємовідносин рідна мова – іноземна мова, рідна культура – іноземна культура.

Таким чином, перед вузами педагогічного профілю стоїть завдання виховати такого викладача іноземної мови, який зміг би у всій повноті розкрити культурне явище певних лексичних та граматичних знаків, зміг би співвіднести його з адекватним явищем рідної культури і, таким чином, створити перехрестя культур. Освіта майбутніх викладачів іноземної мови має бути одночасно спрямована на розвиток їх самосвідомості як культурно-історичних суб'єктів (носіїв рідної культури) і як суб'єктів діалогу культур [2; 79].

Література

- 1.Терминасова С.Г. Язык и межкультурная коммуникация / С.Г. Терминасова. – М., 2000. – 243 с.
- 2.Бориско Н.Ф.Діалог культур: необхідність, можливість і межі / Н.Ф. Бориско // Іноземні мови. – 2003. – №2. – С. 77–81.